

Tu, care știi că te iubesc

Iulia Dragomir

Tu, care știi că te iubesc,
să nu te îndoiești niciodată de dragostea mea,
indiferent de grolele în care îmi ascund talanții,
de ploile ce se revarsă bezmetice peste brazda bucuriei,
de florile ce-mi încununează încheieturile viselor, gleznelor urcușului,
indiferent de cortina ce se coboară cu trecut sau viitor peste trup!
Tu, care știi că te iubesc,
să nu uiți că zâmbetul tău însoțit articulează fiecare sunet,
că locuiești în mine, nepământean de frumos,
ca într-un templu al minunilor,
cu toate vânturile ce-ți zguduie fruntea,
cu toate poveștile ce se aștern peste degete,
în pridvorul zorilor, al curcubeului, al înserării!
Tu, care știi că te iubesc,
să nu te îndoiești niciodată de dragostea mea,
indiferent de pereche, de dans, de rotire,
de zbor spre pisc sau prăbușire,
de uimitoarele sincronizări, de risipire!
Tu, care știi că te iubesc,
bucură-te pentru totdeauna,
dincolo de prezență, de absență,
dincolo de mână, de malul ezitării!
Voi rătăci printre zăpezi, sau pat de flori
și într-o trecere de respirație flămândă,
stiu că-ntr-o zi voi trece în muțenie spre partea stângă,
și doar iubirea va rămâne în urma mea.
Să nu uiți, când îți e pustiu, de ea!